

НАГОЛОС

Всеукраїнська газета виходить за сприяння ГО "Українська ініціатива"

№4 (11)

квітень 2009 року

У НОМЕРІ:

Гриценко хоче повернути депутатів з Канар до українських сіл

Анатолій Гриценко пропонує повернутися до мажоритарних виборів на рівні села-області, а у виборах депутатів Верховної Ради та кримського парламенту.

Стор.3

Країна у небезпеці. Треба діяти

Жити своїм розумом. Досягнути консенсусу у суспільстві. Виробити власну модель розвитку. Змінити виборче законодавство. Проводити ввічливу, але егоїстичну міжнародну політику.

Стор.6

СБУ розсекретила документи про міжнародну діяльність ОУН-УПА

"Масштаби діяльності ОУН і УПА навмисне зменшувалися в радянські часи. Тим часом український визвольний рух 1940-50-х років став незалежним суб'єктом міжнародної політики

Стор.7

Всеукраїнська газета "Наголос"

висвітлює найважливіші події життя країни, розповідає про політичні, економічні, соціальні екологічні новини, а також новини науки, культури спорту.

Розповсюджується по всій території України, а саме у Верховній Раді України та Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласних, районних, Київській і Севастопольській міських державних адміністраціях, Раді міністрів в Автономній Республіці Крим, обласних, районних Київській, Севастопольській міських ра-

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Недаремно глини історичних подій порівнюють з обертами колеса. За підйомами йдуть спади, за війною мир, за стабільністю кризи. Час довіл, як що вміти правильно аналізувати минуле і зробити належні висновки – це не аби як допомагає в сьогоденні і в майбутньому.

На жаль, людська природа несе в собі такі риси як гордість, зайва самовпевненість, а іноді і бажання діяти навмання (рос. на авось). Тому заклики вчитися на власних чи чужих помилках залишаються заклинами, а історія дивовижно повторюється, з усіма своїми ризиками, небезпеками і наслідками. Переглядаючи старі зшитки хронік Центральної Ради, не перестаєш дивуватися - події і ситуації, ледь не столітньої давнини напрочуд переплітаються з сьогоденням.

Можна взяти огляд будь якого засідання тодішнього українського парламенту, поміняти прізвища і назви партій не міняючи при цьому полеміки і вийде, на диво, точна копія нинішньої депутатської роботи. Та ж сама неузгодженість, чвари, відсутність конструктивних думок і небажання поступитися партійними інтересами перед державними.

День 21 квітня 1918 року залишиться в нашій історії доволі знаковою подією. В політичний літопис незалежної України увійшов перший державний переворот, з ініційований третьою силою і як годиться підтриманий частиною власного політикуму. З одного боку, прихід до влади гетьмана Павла Скоропадського, з його бажанням і потугами створити здібний до державної роботи сильний уряд, відбудувати армію та адміністративні установи, і за їх допомогою відновити порядок, опертий на право та проведений необхідні соціальні та політичні реформи – було позитивним кроком. З іншого – він раз і на завжди розколов, тоді ще слаб-

кий, не сформований прошарок українських політиків. На перше місце стали партійно-політичні, а не державницькі прагнення.

День 21 квітня 1918 року залишиться в нашій історії доволі знаковою подією. В політичний літопис незалежної України увійшов перший державний переворот.

Що призвело до державного перевороту можна зрозуміти доволі легко, аналізуючи поточну роботу тодішнього парламенту України – Центральної Ради. Фактично, він представляв з себе такий собі клуб по інтересах, де зацікавленість в державній роботі та розбудові України займала ледь не останнє місце. А його продуктивність, через неузгодженість у поглядах часто була дуже низькою. Хоча на думку істориків – саме створення і зміцнення Центральної Ради було для тодішнього українського політикуму безперечним здобутком. Фактично розбудова зовнішньої політики, реорганізація і створення української освіти, наукових інституцій, піднесення і розвиток культури і що головне стабілізація економіки припадає саме на час гетьманського правління. Навіть "українське" питання позитивно вирішувалося "русофільським" гетьманським апаратом. Однак третя сила, а саме союзницько-окупаційна Німеччина не дала на-

затвердила українську незалежність, а негативом – заклала фундамент для її знищення.

Що ж стосується Центральної Ради, то вона відіграла двояку роль. Позитивом було те, що саме вона затвердила українську незалежність, а негативом – заклала фундамент для її знищення.

на затвердила українську незалежність, а негативом – заклала фундамент для її знищення. Багатовекторність (як кажуть сьогодні) тодішньої політики призвела не до стабільності а до хаосу. А пошук компромісів, союзів та „миру за будь яку ціну” зміцнила власних доленосних рішень - до занепаду.

Тогочасні події, нині цікаві в першу чергу тим, що наочно ілюструють наслідки, до яких

може привести політична криза і розкривають низку ризиків породжених недосконалістю законодавством, урядовим нехлюйством, нехтуванням прагнень і потреб населення. Присутній тут ще один цікавий аспект – популістські закони. Вони приймалися, щоби задовольнити певні прошарки, як кажуть сьогодні електорату, без фахового, глибокого вивчення проблеми і подальших наслідків. А от відповідальність за ці наслідки, тодішні урядовці воліли перекинути на війну, неосвіченість населення тощо. Так склалася ситуація з українським військом. На початку становлення Центральної Ради до Києва прибували тисячі делегатів з фронту від українізованих частин з вимогами до „рідної” влади прийняти їх під своє командування і вирішити їх долю.

Продовження стор.3

Черговий "сюрприз" або знову совкова імітація боротьби із пияцтвом

З 1 травня в Києві введуть нові правила продажу алкогольних напоїв, які повернуть киян у вже призабуті совітські часи.

Як пише газета "Вечірній Київ" (№46 (18381)), якщо раніше можна було купувати обмежену кількість алкогольних напоїв, то скоро ситуація дещо зміниться.

Відповідно до нововведення, київським кранцям і кіоскам роздрібної торгівлі заборонять продавати одному покупцеві більш ніж одну пляшку горіл-

ки, яка привіюватиметься до двох пляшок вина, семи пляшок пива або шести банок слабогазованого алкогольного напою.

Офіційні терміни обмежувальних правил визначила міська влада, на думку якої, зменшення продажу алкогольних напоїв сприятиме скороченню кількості тих киян, які зловживають спиртиним. Також видання нагадує, що Верховна Рада минулого тижня ухвалила закон, яким майже на 60% підвищено ставку акцизного збору на етиловий

спирт і лікєро-горілчану продукцію. Окрім цього документа, уряд запровадив порічну індексацію ставок акцизного збору на спирт та алкогольні напої, яка залежатиме від індексу споживчих цін.

Однак медики вважають, що такі заходи не вплинуть на людей, які зловживають алкоголем.

"Підвищення акцизного збору, обмеження продажу спиртних напоїв відчутного результату не дадуть", – вважає лікар-нарколог Юрій Сиваш.

"Наркозалежні знайдуть можливість купувати не одну, а більше пляшок алкогольних виробів. Наприклад, спочатку людина піде до одного магазину, потім заїде в інший. Ось і вся ефективність – від цього кількість любителів хильнути не зменшиться", – зазначив Сиваш.

Водночас в прес-службі мерії та Головному управлінні з питань торгівлі та побуту цю інформацію не підтвердили, але її не спростували.

Ліза

Перевибори по-селянськи

У той час, коли вся Україна перебуває в очікуванні чергових виборів Президента, коли політики всіх рівнів не втомлюються говорити про необхідність проведення чи непроведення у цьому році позачергових парламентських виборів, маленький куточок Хмельниччини готується зробити власний вибір. Напевно, не настільки політично значущий для самих виборців, але однозначно набагато важливіший для них за будь-які вибори всеукраїнського значення. Йдеться про обрання того, хто представлятиме своїх земляків і нести перед ними певну відповідальність на місці. Знайомтесь – кандидат на посаду сільського голови села Вікнини Білогірського району, що розташований на північному заході Хмельницької області, Василь Токарчук.

- Чому так сталося, що у вашому селі проходять перевибори голови?

- Попередній голова подав у відставку.

- Це правда, що у селі Вікнини проживають трохи більше 200 чоловік?

- Загалом на сьогоднішній день – чоловік 400. Але у такої маленької "армії" виборців є значна перевага – більшість з них знає мене особисто.

- Відповідно і Ви, напевно, знаєте усіх виборців не лише в обличчя, а й по імені?

- Ні, нажаль, деяких не знаю, оскільки живу в селі тільки рік. Але цю ситуацію я виправлю, коли буду ходити від виборця до виборця по хатах.

- Скажіть, будь ласка, скільки всього зараз кандидатів на посаду Вікнинського голови?

- П'ять кандидатів. Але я вірю у свою перемогу. Без віри я б не взявся за цю роботу.

- Які причини вашого балотування на посаду голови?

- Я балотуюсь для того, щоб зробити життя у селі кращим, поліпшити економічну ситуацію в ньому, аби місцеві кошти не йшли наліво чи направо, а використовувалися за призначенням.

- А що, коли був попередній голова...

- Я про нього нічого поганого сказати не можу. Так, як людина, він загалом добрий. Але, як й усіди, так трапляється, що іноді кошти йдуть не за призначенням. Тому треба провести контрольовані грошовий обіг – куди гроші витрачаються, для чого і як, щоб дійсно спрямувати їх туди, куди слід.

Взагалі головним пріоритетом моєї роботи на посаді голови, у разі перемоги, буде створення потужної економічної бази розвитку на землях громади.

- А скільки сіл належить до Вашої громади?

- Давніки, Вікнини та Надішень – три села. На цих землях вирощують й збирають добрі врожаї картоплі, буряка, капусти... Ростуть у нас й пшениця, ячмінь, овес, жито, гречка.

- Крім того, на території села Вікнини розташований цегляний завод. Слід також відзначити, що депутат Хмельницької обласної ради Анатолій Артемчук має намір зробити тут базу відпочинку та й загалом підняти село, аби люди в ньому мали постійну роботу, яка приносить прибуток.

- Яка загальна економічна ситуація у Вікнинях на цей

день? Чи вчасно людям виплачують зарплати, пенсії?

- Цегляний завод вчасно виплачує своїм працівникам зарплати. Пенсії приносять теж вчасно. У школі, дитсадку – така ж ситуація.

- Чи передбачається у разі Вашої перемоги ремонт доріг в селі?

- Передбачається. У моїй передвиборчій програмі про це написано. Сьогодні в селі дороги асфальтовані частково. І хоча покласти тверде покриття на всіх сільських вуличках вимагає суттєвих капіталовкладень, я прагнутому цього.

- Ви особисто їздите на якій машині?

- На сімці "Жигулі". Ще їжджу на "Ниві".

- У своїй програмі Ви також пропонуєте замість газифікації провести електрифікацію сіл.

- Чи це означає, що у деяких селах Вашої громади до сих пір немає електричного світла?

- Ні. Тут йдеться про опалення. Мається на увазі, що замість газового опалення планується зробити електричне. Останнє вийде значно економічніше, ніж газифікація. Для цього слід поставити спеціальні трансформатори, які будуть виділяти додаткову енергію для опалювання хат.

- Разом з тим, я планую добитись того, щоб у нашому селі була своя медична допомога. Зараз у нас є лише фельдшер, але він не місцевий. У нашому селі живе багато старих людей, тому лікар повинен перебувати завжди поруч, аби у будь-який час прийти на допомогу. Маю намір організувати постійне перебування медпрацівників і швидкої допомоги у Вікнинях.

- Чи є у селі клуб або інший культурний заклад?

- Є клуб. У ньому періодично організовуються концерти. Є можливість селянам увечері відпочити.

- А яка загалом кримінальна ситуація в регіоні?

- Ситуація спокійна. Люди у нас непогані. Як зрештою й довкола.

- У своїй програмі Ви пишете "сприяти людям у вирішенні повсякденних питань". Скажіть, про які питання йдеться?

- Наприклад, старій людині потрібно дров підвезти, полагодити паркан чи ще щось... І взагалі я вважаю, що будь-якому сільському голові необхідно регулярно ходити по хатах, розпитувати в односельчан, чи є якісь невирішені наболілі

питання. Не чекати, поки до тебе люди самі придуть, адже є старі, яким просто тяжко ходити до сільради.

Крім того, у мене є ідея щодо створення комунального, бо у наших трьох селах його до сих пір немає. До завдань комунального

- Чи ви партійний? Як Ви загалом оцінюєте ситуацію в нашій країні? Кого з політиків підтримуєте?

- Я безпартійний. На мою думку, усі українські політики непогані, адже вони, у першу чергу, люди. Якби ще наші

можливість розвивати країну.

Поділіться, будь ласка, ідеями щодо розвитку та просування свого села на всеукраїнському або обласному рівні. Наприклад, зараз дуже поширена організація етно-, рок-фестивалів в українських селах. Це дає їм додаткові кошти, сприяє розвитку сільського туризму в регіоні, плюс добра слава...

Візнаюсь, що подібна ідея є в Анатолія Артемчука, який хоче поширити сільський туризм у нашому регіоні. Таким чином і туристи матимуть чудове місце для відпочинку від міської напруги, і селяни зароблятимуть додаткову гривню й веселіше житимуть.

До речі, це стосується усіх українських сіл. Адже стільки людей сидить без роботи. А в них є і корови, і свіже молоко, і чисте повітря, і природа гарна довкола. Якби в Україні розвинути сільський туризм, це і для селян було б добре, і для тих, хто приїздить на відпочинок. Ви у Польщі були? Подивіться, яка там сира погода... А українці їдуть туди. Що там є? – Нічого особливого. А чому б до нас не приїхати? В усій Хмельницькій області – надзвичайно гарна природа. Та й набагато дешевше відпочивати.

І загалом, Україна дуже багата на хороших, щирих людей. Просто їм треба показати правильний шлях, й вони підуть ним вперед.

Бесіду ві:
Денис ТИМОШЕНКО

господарства якраз і входять допомогти у ремонті приватних садіб, доставка деревини, огородне господарювання.

- Ви також зазначаєте, що необхідно "повернути довіру громадян до владних структур села". Невже у Вашому селі та всі ж стосунки між владою і населенням, як між киянами та мером столиці Леонідом Черновецьким?

- Розумієте, з людьми потрібно завжди працювати. Більшість думає, що якщо ти голова сільської ради, то це вже все – ти можеш зробити будь-що. Зараз, наприклад, сільрада не займається розпайкою та поділом землі, оскільки це повноваження району. Люди ж, часто не розібравшись, відразу звинувачують у бездіяльності голову сільради. Селянам необхідно роз'яснювати ці моменти, щоб вони були більш компетентні у цих питаннях і не вважали, що у всіх їхніх негараздах винен лише голова сільради.

Ситуація схожа із працею вчителя з учнями у школі. Викладач, щоб хоч якісь успіхів добитись, не просто має дати школярам книжки і тему уроку, він повинен їм це все ще й роз'яснити. Так само і до людей слід доносити інформацію.

можновладці не заважали один одному працювати, аби мати

Передвиборча програма кандидата на посаду Вікнинського сільського голови Токарчука Василя Віталійовича

У разі обрання мене на посаду Вікнинського сільського голови головними напрямками моєї роботи будуть:

1. Стати повноправним повноважним представником кожного члена громади у всіх інституціях влади.
2. Пріоритетом роботи вважаю створення потужної економічної бази розвитку на землях громади, робочих місць, заробітної плати, а також гідна оплата за кожен земельний пай.
3. Благоустрій сіл на території сільської ради.
4. Виконання закону «Про місцеве самоврядування».
5. Вести перед виборцями чесну та виважену політику сільської ради.
6. Сприяти виборцям у вирішенні повсякденних питань.
7. Прислухатися до думки депутатів Вікнинської сільської ради та співпрацювати з ними у вирішенні проблем громади сільської ради.
8. Повернути довіру громадян до владних структур сільської ради.
9. Дотримуватись букви закону та бути гідним представником громади сільської ради.
10. Електрифікація сіл на території сільської ради замість газифікації.
11. Культурний розвиток сіл і ремонт доріг.

Гриценко хоче повернути депутатів з Канар до українських сіл

«Люди мають бачити, кого вони обирають і з кого потім питати. А депутатам час повернутися з Канар до своїх округів», - відзначив Гриценко.

Анатолій Гриценко пропонує повернутися до мажоритарних виборів на рівні села-області, а у виборах депутатів Верховної Ради та кримського парламенту перейти до відкритих партійних списків. Про це голова Ко-мітету з питань національної безпеки і оборони наголосив під час прес-конференції у Луцьку.

Політик нагадав, що існуюча виборча система «мала дозволити структурувати політичну карту суспільства, швидко зробити владу відповідальною, але не вперлася зі своїм завданням». Тому, на думку Гриценка, систему виборів треба міняти.

Він пропонує повернутися до мажоритарної системи на рівні місцевих виборів, від сільської до обласної ради. «Люди мають бачити, кого вони обирають і з кого потім питати. А депутатам

час повернутися з Канар до своїх округів», - відзначив Гриценко. Він також вважає, що це дозволить оновити та оздоровити партійні списки, оскільки до них увійдуть люди, що мають реальний авторитет у регіоні. «Партійні списки складатимуть не лідери партій, а сам народ, за підсумками виборів. Все залежатиме від того, як той чи інший депутат покаже себе у регіонах. Люди, які таким чином пройдуть до парламенту, не будуть слухняно підкорятися лідеру партії, а відстоюватимуть свою позицію, адже вони самі привели себе до влади», - вважає Гриценко.

Однак він застерігає від впровадження системи відкритих списків зараз. «На фоні кризи, коли все і всі «здешевшали», відкривається «клондайк» для всіх, у кого є гроші. Давно відомо, що в багатьох округах політехнологи «проводили» кандидатів у парламент, навіть без їхньої присутності в регіоні. Вони скуповували медіа, організаційні ресурси, голоси виборців. Сьогодні це зробити ще легше», - підкреслив народний депутат.

Голова Комітету з питань національної безпеки і оборони також пропонує зайнятися розробкою механізму відкликання депутатів. Анатолій Гриценко заявив, що «потрібно впровадити механізм відкликання тих, хто не спрацював на місяць».

grytsenko.com.ua

США готують наступника Ющенка?

Президенту США Баракі Обамі на розгляд було подано документ під назвою "Подолати кризу в Україні", в якому, серед іншого, йдеться про необхідність підготувати для

Про це в ексклюзивному інтерв'ю кореспонденту ЛІГА БізнесІнформ заявив народний депутат від Партії регіонів Валерій Коновалюк.

"До мене потрапив цікавий документ під назвою "Подолати кризу в Україні" в редакції Стівена Пайфера, колишнього Посла Сполучених Штатів в Україні. Він дає певні рекомендації... новій адміністрації Барака Обами. З точки зору того, що вплив США за п'ять років в Україні посилюється, і необхідно перейти на абсолютно нову стратегію відносин. Йдеться про подальше втягування України в НАТО, але вже під виглядом щорічних програм, щоб тим самим не дратувати Росію", - сказав він.

За його словами, завуальована стратегія США щодо України починає реалізовуватися. "Американська адміністрація чітко бере курс на створення нової, проамериканської політичної сили і, як пишеться у цьому документі, нової плеяди зрілих політиків. Ну, одного з них ми так дуже активно спостерігаємо щоп'ятниці на телеканалі "Інтер" (очевидно, йдеться про Арсенія Яценюка - ред.)", - відзначив депутат.

В.Коновалюк вважає, що подібні документи, підготовлені у США, є втручанням у внутрішні справи суверенної держави. "І якщо ми не зрозуміємо, що ми втрачаємо частину своєї незалежності... доти й будемо жити у стані криз, потрясінь. У повній апатії громадян країни до того, що відбувається у владі", - наголосив він.

Народний депутат збирається найближчим часом оприлюднити цей документ у стінах українського парламенту, а також підготувати низку депутатських запитів з цього приводу. "Необхідно дати йому принципову політичну оцінку. Цей сценарій... розрахований на те, щоб для Ющенка... створити умови, щоб був наступник, і щоб потрібну людину зробити Президентом... Я думаю, для нашої країни це неприйнятно. Це просто небезпечно", - підсумував В.Коновалюк.

Ліга

Юлія Тимошенко:

"Попри світову фінансову кризу в аграрному секторі зафіксовано зростання обсягів виробництва"

Зростання виробництва в аграрному секторі за три місяці 2009 року в порівнянні з аналогічним періодом 2008 року становить 1,7%. Про це Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко заявила на нараді з питань розвитку сільськогосподарської обслуговуючої кооперації.

Глава Уряду зауважила, що зараз у світі у всіх галузях промисловості спостерігається економічна рецесія. Але, як підкреслила Юлія Тимошенко, згідно з отриманими показниками, в Україні аграрна галузь дала приріст.

«Ми маємо зростання виробництва 1,7%. Це говорить про те, що в аграрному секторі, попри глобальну світову фінансову кризу, аграрії тримають досить серйозну свою фортецю», - зауважила Прем'єр-міністр.

Крім того, за словами Юлії Тимошенко, на сьогодні є всі передумови для гарного врожаю.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

(Продовження. Початок стор.1)

Натомість частина тодішніх політиків - соціалістів на чолі з В.Винниченко вважали, що армія України непотрібна бо «підтримує пануючий клас у його боротьбі проти робітників і селян». Її потрібно розпустити і сформувати добровільні міліційні частини для захисту правопорядку. Нагадаємо, що все це відбувалося у той час, коли з одного боку Україну оточували оголені німецький фронт, а з іншого чулися постійні погрози то з боку більшовиків, то прихильників Російської імперії. І тільки завдяки невиконанню частини указів Центральної Ради, патріотам від війська, вдалося зберегти жалюгідну подобию збройних сил. Навіть в той час, коли більшовики вже прямували на Київ, частина депутатів ЦР була проти збройного опору і пропонувала проголосити в Україні радянський режим і арештувати частину

і категорично не відповідав запитам та побажанням як малих так і середніх землевласників (великі землевласники просто позбавлялися всього). Все це призвело до зростання анархії на селі і невдоволенням аграріїв владою.

Не менш знаково було тогочасне відношення влади до ЗМІ та власної пропаганди. Ліберально-соціалістичні погляди уряду призвели до того, що фактично легально діяли антиукраїнські агітатори, видавалися українофобські та чорносотенні газети. А от національно державницької пропаганді увага не приділялася. Так один з урядовців тих часів згадує, що не міг купити в Херсоні української преси (він мав на увазі пресу Центральної Ради). Ну що ж, в 2009 році в столиці України, не те що в українську, а навіть україномовну пресу знайти важко.

Більшість країн, що нас оточують, хоч і проklamують недоторканість кордонів і відсутність глобальних територіальних претензій, проте готові в слушний момент відхилити від нас свій шматок прикриваючись захистом власних псевдо громадян.

міністрів і депутатів замінивши їх іншими, лояльними до Радянської Росії. І ще, тодішнє фінансування армії, через її «непотрібність», відбувалося за принципом, що Бог пошле.

Нинішня Україна, на жаль, не має надійних союзників. Більшість країн, що нас оточують, хоч і проklamують недоторканість кордонів і відсутність глобальних територіальних претензій, проте готові в слушний момент відхилити від нас свій шматок прикриваючись захистом власних псевдо громадян, єдиновірців чи мовців, економічних інтересів тощо. Тож поточна ситуація з армією так нагадує минуле (згадайте хоча б збільшення бюджетних витрат на міліцію і зменшення на війсьсько). Але армія залишається єдиною силою, яка дозволяє нашому народу спати спокійно і дивитися у майбутнє.

Не менш актуальним у ті часи було земельне питання. Більшість депутатів Центральної Ради належала до соціалістичних партій. Тож всі законопроекти розглядалися з точки зору партійних доктрин, навіть як що вони не відповідали загальним потребам українського народу. До речі, саме селянство, в Раді було представлено слабо. Тож не дивно, що чи не найактуальніший для України, закон про землю було поспіхом прийнято в той час коли більшовики вже обстрілювали Київ. А перед тим, не дивлячись на кризу і небезпеку окупації країни, деякі фракції блокували роботу Ради і виходили з її складу зупиняючи державотворчий процес. Сам земельний закон перекукував за більшовицьким

Цікавою була і тогочасна «внутрирадівська» боротьба. Так деякі українські соціалісти в купі з депутатами більшовиками та представниками деяких меншин боролися з «українським буржуазним націоналізмом». Ця боротьба була цікава тим, що на думку істориків, на той час, навіть націоналістичних партій не існувало, а за націоналізм вважалося бажання розмовляти українською і жити у власній державі. До речі, тодішня Київська Міська Рада боролася проти українізації українських шкіл, вбачаючи в цьому націоналізм і порушення прав російського пролетаріату. Це теж де що нагадує.

Що ж стосується бойкотування, деякими фракціями, засідань Центральної Ради, ініціювання відставок, тощо, в ті часи все це було «нормальною» роботою влади. Як підсумок - більшовицька навала, запрошення німців і державний переворот. Чи можна було цього всього уникнути? Можливо й ні. Але пом'якшати і зберегти незалежність напевно було можливо. А вимагалось тільки одне - відкинути політичні, партійні та власні амбіції і жити, працювати і боротися заради країни. Тоді ми втратили нагоду стати повноцінною, розвинутою державою і поклади за це прагнення мільйони життів. Не дай Бог через чийсь амбіції нам доведеться пройти цей шлях знову. Колесо історії крутиться.

Олексій Нелуц

Її поезія - математика

Я понад усе люблю своє рідне місто Хмельницький. Місто в якому пройшла моя юність, де я закінчив інститут, де живу. Місто в якому народився і виріс мій син. Люблю його затишні парки та сквери, працьовитих людей, що тут мешкають.

Про одну таку людину, непересічну особистість, віддану своїй справі, вчительку математики Хмельницького НВК №10 Олену Леонідівну Белаш хочу розповісти на сторінках нашої газети.

...Вперше Олена переступила поріг школи №10 у семирічному віці. І з того часу залишається вірною їй. Після закінчення (з відзнакою) Кам'янець-Подільського педучилища повернулася до школи, щоб уже не розлучатися з нею ніколи. У 1958 році вона вступає на заочне відділення математичного факультету Львівського державного університету ім. Івана Франка. Вчилася і працювала в рідній десятій школі. Зі своїми першачками «доросла» аж до їхнього випускного вечора.

Нині стаж роботи нашої героїні у колективі сягнув піввікової межі. Свої уроки Олена Леонідівна проводить на досить високому методичному рівні. Вони мають глибокий зміст, практичну направленість. Комплексно використовується наочність, технічні засоби навчання, комп'ютерна техніка. Методика проведення її уроків різноманітна, характерною особливістю їх є активізація розумової діяльності на всіх етапах, індивідуальна робота з учнями, забезпечення постійного зворотного зв'язку із ними. Своїм досвідом вчителька завжди ділиться з колегами, готує і проводить з учителями бінарні та інтегровані уроки, впроваджує в практику роботи певні інноваційні технології. З 1985 року Олена Белаш постійний керівник міського методичного об'єднання вчителів інформатики, активно працює в ініціативній групі міського методичного об'єднання вчителів математики, проводить обласні семінари.

Її матеріали друкуються в журналах «Рідна школа», «Комп'ютер у школі та сім'ї», «Інформатика та комп'ютерно-орієнтовані технології навчання», в газетах «Майбуття», «Інформатика», «Математика», збірниках матеріалів конкурсу української Академії інформатики серед шкільної молоді.

Відеофільм на тему «Фантазії на комп'ютерну тему» є у картотеці першого відділу Міністерства освіти України. Її телевізійні уроки з математики для абітурієнтів на ОДТРК «Поділля-центр» залишаються найяскравішими серед подібних.

Більш ніж 230 її учнів є призерами на міських та обласних олімпіадах, конкурсах-захисті науково-дослідницьких робіт МАН України, республіканських олімпіадах, міському конкурсі юних програмістів і багато інших.

Серед її випускників багато кандидатів наук, що працюють у вищій школі викладачами математики та інформатики. Її діти (так вона зве всіх своїх вихованців) шлють йі привіт з різних куточків нашої держави, а то й зарубіжжя. Серед них є люди різних професій. Проте вони не забувають свою вчительку математики.

Готуючи матеріал до друку я відвідав НВК №10 і мав розмову з школярами, котрих вчить Олена Леонідівна.

Наша вчителька несе учням не тільки знання, але й ще доброту і правду, - ділиться зі мною своєю дум-

кою цьогорічна випускниця Аліна Зима.

- Олена Леонідівна - дуже принципова людина. Вона живе так, як і навчав, - чесно і відкрито. Своїм життям, прикладом, принципами вона вказує як нам потрібно жити. На її уроки я завжди ходжу з радістю. Там я таке черпаю, котре не зможу пізнати на інших уроках. Вона ніколи не підвищує голосу до порушників дисципліни, а лише терпляче чекає, коли ми самі зрозуміємо, що були не праві. У неї характер м'який та поступливий, але коли мова заходить про принципові речі, Олена Леонідівна завжди відстоює свою точку зору. Вона дуже справедлива. Навіть своїм улюбленим, відмінникам ставить незадовільну оцінку, коли ті не справилися із поставленим завданням. Я не знаю як складеться моя доля, але я б дуже хотіла бути схожою на свою вчительку, - завершує свою розповідь учениця.

Колеги Олени Белаш одностайно підтримують думку своїх вихованців.

- Звідки у Олени Леонідівни стільки сили, витримки та енергії? Скільки терпіння та такту треба мати, щоб примусити дитину на такому рівні сприймати предмет? Знаю, що вона вміє працювати по-справжньому. І напевно, їй дуже важко, але я ніколи не чув від неї скарж, - дивується директор навчального закладу Роман Велиган.

Почесних грамот і дипломів у нашої героїні - безліч: «Відмінник обласної освіти», двічі лауреат обласного конкурсу «Вчитель року», медаль «Ветеран праці», неодноразово заносилася на Дашку пошани. А 2 жовтня 2007 року своїм Указом Президент України Віктор Ющенко присвоїв їй почесне звання «Заслужений вчитель України».

...Того недільного ранку на майдані Незалежності у весільних сукнях кружляли пари. Класиком весільних авт сповіщали про народження молодих сімей. Біля однієї із них я зустрів Олену Леонідівну. Вона вітала молоде подружжя з святом. Мимоволі і я приєднався до гурту.

- То є мій колишній найкращий учень, нині студент Львівської політехніки. Ось прийшла привітати з Днем весілля, - повідомила мені Олена Леонідівна. Привітала, і як завше, заспілила кудись.

Слід зазначити, що вона додатково дає уроки математики дітям (безкоштовно, у приклад іншим), і цілком впевнена, що лише безкоштовна освіта підніме нашу державу, адже знань, як і здоров'я не купиш ні за які гроші.

- Школа майбутнього, - храм науки, де творчі можливості учнів та учителів, - є ідеальне поєднання для розвитку здібностей дитини, і де вона відчуває, що є найдорожчим скарбом для своєї Вітчизни, - впевнена вчителька від Бога, Заслужений вчитель України, патріот НВК №10 і нашого міста - Белаш Олена Леонідівна.

*Петро Вергелес,
член Національної спілки
журналістів України,
м.Хмельницький*

В кожній людині закладено добре, і зле. Питання в тому, як зрівноважити ці два начала в теперішній, буремний час? Можу поділитися дрібною власною досвідом, як зробити прийнятні одну малесеньку добру справу - перестати, скажімо, дивитися телевизор, просто сказати собі: досить випробовувати нервову систему, в житті і без того вистачає стресорів, особливо в час кризи. А коли тобі безперервно про це нагадують, до того ж у найчорніших тонах... дійсно, може вже досить!

Нехай теперішні українські політики та «кишенькові» журналісти самі «малюють» собі рейтинги. Чи може народ ще й

їх позиції та бажань. Підтверджують хворобу звільнення справжніх журналістів за їхню правдивість і принциповість. Для прикладу, - звільнений редактор «Львівської газети» Ігор Гулик, ведучий програми «Час» на 5 каналі Єгор Соболев тощо. Можемо зробити висновок, що, власникам багатьох медіа потрібні слухняні виконавці, які завдяки різноманітним маніпуляціям відображатимуть їхні інтереси, а не професіонали, які намагатимуться будити суспільство.

«Джинси», що заповнили українські мас-медіа, дуже добре віддзеркало стан здоров'я суспільства - відхід від справжніх

В Україні навіть козел може стати депутатом?

мас допомагати їм у цьому? Уявімо собі, що на кілька днів мас-медіа зігнорували політичне комеді-шоу і перестали тиражувати в маси непродумані заяви, голослівні обвинувачення, популістські обіцянки... Можливо, тоді викопосадовці «зарухаються», почнуть домовлятися і працювати для країни. Можливо, український інформаційний простір, а з ним і суспільство загалом, якщо не відпочинуть, то бодай відтхнуть. Адже вони сьогодні вже задихаються від негативу.

Раніше я вже писала про те, що в певному сенсі мас-медіа є найгіршим аспектом сучасної цивілізації через те, що виявляються постійним джерелом дуже шкідливого емоційного збудження. Коли, скажімо, щогодини в ефірі розноситься новина про те, що державу незабаром очікує дефолт - так би мовити, повний гаплік. Причому, ця новина детально «розжовується» різного гатунку політиками і політиканями, а у такий спосіб намагаються очорнити опонента з надією самому виринути з болітця на поверхню. А допомагають їм у цьому шановані, відомі і заслужені працівники ЗМІ. Бо кажуть, що в нас є свобода слова. Може, дійсно, трохи свободи слова побільшало, але без свободи самих журналістів, від якої розуміється відповідальність перед собою та громадськістю за мовлене та писане слово, чого вона вартує?

Українське суспільство хворе вже дуже давно, а тепер болічки ще більше загострилися завдяки світовій кризі, яка, до речі, дає шанс побачити, які ми є насправді, подолати недоліки, відтак вийти на новий виток розвитку. Чи вдасться нам цього досягти з такою елітою? Вочевидь, дуже багато залежить від стану свідомості суспільства загалом, а також стану, в якому перебувають сучасні медіа. Адже саме вони покликані бути посередниками між державою та громадськістю і, виконуючи функцію «сторожового пса» демократії, сприяти розвитку суспільства. Та чи дійсно ми маємо таку журналістику, яка є вільною насамперед від влади і будь-яких зобов'язань, окрім права громадськості знати правду? Донедавна більшість періодичних видань були корумповані злочинною владою, яка використовувала їх, як пісів, тільки не сторожових, а радше кишенькових. Це була епоха так званих «темників», яку тепер успішно замінила епоха «джинси», тобто замовних матеріалів, завуальованих під інформацію.

За словами нашого шанованого голови Верховної Ради Володимира Литвина, озвучуваними в радіоефірі, ситуація з українськими медіа сьогодні така, що завдяки їм спокійно можна привести у Верховну Раду козла і назвати його народним депутатом. Як не крути, виходить, що в українському суспільстві наразі все крутиться навколо одного закону, що гласить: все купується і продається. На жаль, хвороба корупції не оминула і мас-медіа. Якщо так продовжуватиметься і надалі, можна припустити, що у нас взагалі зникне професійна журналістика. Вже тепер свобода журналістів є ілюзорною, бо насправді вони дуже залежні від інтересів власників,

цінностей, жадаба збагачення, влади тощо. Зрозуміло, що писати матеріали на замовлення всупереч власному бажанню та переконанням, як мінімум - неетично. Але багато хто на це погоджується з різних причин: низька заробітна плата, відсутність нормального соціального захисту, що є характерним для журналістського середовища, скрутне матеріальне становище, низька політична культура журналіста. В результаті від незбалансованих журналістських матеріалів люди втрачають розуміння, що насправді відбувається в державі. Хаос у владі переноситься на громаду, відтак - привіт, анархія! Реальні ж проблеми «малих» українців, зазвичай, залишаються на маргінесі.

Часто в самих мас-медіа немає консолідованості, натомість панує право старшого, себто редактора зі стажем. І не дай Бог журналісту-початківцю переступити його неписане табу на написання матеріалів на ту, чи іншу тематику. А не погоджується писати на запропанувану тему, можеш сміливо іти шукати інше місце. Так молоді і недосвідчені ходять по редакціях, поки на наб'ють достатньо гуль досвіду. Врешті, виходить, що одні з них погоджуються писати замовні матеріали, а інші, незважаючи на матеріальний зиск, не йдуть на таке. Очевидно, ті останні мають більше політичної культури і розуміють, що добре їм 'я дорочче за гроші. Побільше б такого розуміння у журналістської братії, і не довелось б ото писати про те, як нами намагаються маніпулювати різного роду капіталісти та політики.

Відвізніти «джинсу» від новин не так просто. За повідомленням УНАН, у вересні 2007 року таке дослідження провів комітет «Рівності можливостей», який очолює Олександр Чекмишев. Він виділив риси політичної «джинси» - відсутність інформаційного приводу, підкреслено позитивний характер інформації про політичну силу і низький рівень соціальної важливості інформації. В «джинсових» новинах висвітлюється переважно діяльність окремих політичних лідерів, а не партій, замість ідей та програм змальовується важливість тої чи іншої особи. Подібну думку висловив також Президент Академії Української Преси, професор, доктор філологічних наук, завідувач кафедри організації масової інформаційної діяльності Інституту журналістики Київського національного університету Валерій Іванов.

Вочевидь, подолати «джинсу» та інші хвороби журналістики нелегко, бо їх причини у багатьох випадках кореняться у свесті людини, її духовності. Якщо немає глибокого усвідомлення та розуміння відповідальності за те, що робиш, то рано чи пізно треба чекати кризи. Недаремно ж вона до нас завтала. Тому змінювати ситуацію такі доведеться, інакше вона може змінити українське суспільство до невпізнання. Експерти радять створити систему громадських медіа та встановити прозорість на власність ЗМІ. Можливо, саме так вони збережуть і довіру, і авторитет...

Попри те, що в Україні сьогодні державні та громадські організації ведуть безпрецедентну інформаційну війну з торгівлею людьми, цей вид злочинної діяльності починає набувати рис стихійного лиха. Занадто низька поки що ефективність від цього протистояння — кількість жертв не зменшується, тому що більшість молодих жінок, як виявилось, навіть і не підозрюють, що їх можуть продати, наче якусь річ. Яскравий приклад — історія з Вікторією К., яку нещодавно дивом звільнили з одного з численних чеських будинків розпусти.

Виросла Віка в одному з невеликих районних центрів Львівської області (з етичних причин ім'я змінено, як і назви населених пунктів, — авт.) у бідній родині. До того ж, поруч із нею підросли молодші брат і сестра.

Після школи вчилася у коледжі на економіста, але не залишала мрії вступити до ВНЗ і вперто вивчала німецьку мову. Та батьки матеріально забезпечити їй вищу освіту були не в змозі. Довелося шукати роботу. Та нікому не був потрібний зовсім «зелений» і недосвідчений економіст. Батьки не докоряли, але з кожним днем ставало дедалі важче і соромно «сидіти» на їхній шії. І тут трапилася «щаслива» нагода.

— Зустріла знайому своєї мами, тітку Ганю, — розповідає Віка. — Вона й запропонувала поїхати працювати до родички, яка вийшла заміж за чеха. Начебто вони мають кілька пансіонатів. Шукає на роботу дівчину з України (їм платять набагато менше). Треба прибирати у номерах, зарплата — 400 євро на місяць, до того ж, мову знаю. Дорогу, оформлення документів оплатити бралася вона, а я пообіцяла віддати борг з першої зарплати...

розсердилися. Били руками і ногами, а потім з'гвалтували. Коли пішли, попередили: «Від нас не втечеш. Ми або вб'ємо, або покалічимо тебе. До того ж, ми знаємо, де ти живеш. Дістанемо там тебе і твою родину!».

Віку кинули в темний брудний підвал, посадили, як собаку, на ланцюг, а щоб він не залишав слідів, одягали на неї шкряпані чохол. Сиділа на мішках, раз на день кидали шматок хліба і пляшку води. Гвалтували щодня. За п'ять днів дівчина не витримала. Зрозуміла, що сподіватися не було на кого. Вб'ють, закопають у лісочку.

— Потім господар витяг мене з підвалу (він так і залишився до кінця моєю «кімнаткою»), пустив у душ, дав близну і виштовхнув у залу. Там мене відразу «зняли». Господи, який це сором і бруд! Так почалися щоденні «трудові» будні. І

Але повернімося до мами Вікторії. Жінка буквально благала на колінах про порятунок доньки, яка потрапила в біду, а Гюг лише розгублено розводив руками — у нього теж на цей момент не було грошей. На щастя, через декілька днів у нього «підкрутилося» службове відрядження у Австрію, з'явилася й чеська віза — Я — реаліст і прекрасно розумів, що, з одного боку, одному тут не впоратися і ризик занадто великий — наслідки можуть бути непередбачуваними. Але, з іншого, як показала практика, справжні злочинні справи такими дрібними справами не займаються.

Схематично все відбувається майже однаково. От, наприклад, нещодавно теж

рани із сіл і віддані за гарну плату хазяїнові, як собаки. «Ділові» приїжджають на великих дорогих джипах раз на кілька днів, щоб одержати рани і продемонструвати мускули. Дівчата з комерційного погляду їм не вигідні.

— Наступного дня ми зрозуміли, що добре «попали» фінансово, — продовжує свою розповідь Гюг. — Треба було платити за мотель, стоянку, харчування, бензин. А для того, щоб хоча б для початку знайти Віку, треба ходити по барах борделів, а це досить дорого. Зателефонував у австрійський «Карітас», з яким ми багато років співпрацюємо. Там відразу офіційно ситуацію і надіслали гроші, а ми вирішили у першій нічній клуб.

Мені доводилося бувати у західних ресторанах, але тут розкіш просто дивувала — мрамур, позолота, шикарні меблі, екзотичний навіснутінок, а сервіс був на високому рівні. Робили все, аби привабити клієнтів. У барі було десь тридцять клієнтів, серед яких бігали офіціанти і «дівчатка». Більшість з них — професіоналки. Але були в цьому і новачки.

З дівчатками здебільшого спілкувався Лютер, я хоч і бездоганно знаю німецьку мову, боявся, що акцент може видати. А він за світського розмовою про погоду дізнавався, чи є серед них хтось із України. Але там були чешки, румунки, білоруски...

Тиждень щовечора, видаючи себе за клієнтів, які шукають «полунічку», вони ходили у нові будинки розпусти. Але її все-таки знайшли. Віка самотньо сиділа за столиком у барі, одягнена, як лялька, але з якимись сумними і порожніми очима. Гюг і Лютер майже годину просиділи за стійкою бару, придвляючись до неї: вона чи ні? Потім підішли, розговорилися. Немов між іншим згадали про те, що нещодавно побували у Львові, і у дівчини здригнулися губи. З того вечора Лютер зачистив до неї, став «постійним клієнтом», вдаючи пристрась. Вони сиділи у барі, потім піднімалися в окремі номери і годину дивилися там телевизор. Природно, час з дамою був оплачений.

— А вдень ми вивчали обхідні дороги, систему охорони, — продовжує розповідь Гюг. — Добре зрозуміли, що нас спробують перехопити і хлопці на джипах, і корумпована поліція. Вивчили карту доріг. І тут пощастило: літній чех, який працював у motelі, де ми жили, чомусь вирішив, що нам терміново потрібно в сусіднє містечко, і порадив їхати старою занедбаною дорогою. Це і поставило останню крапку в наших надіях — зважилися. Лютер попросив бармена (а розрахунок проводив він) відпустити з ним Віку в розташований недалеко екзотичний бар, «щоб була лагідніша». Той взяв від нього гроші і попередив: якщо втече — телефонуй сюди, ми її знайдемо. Вони пішли ручкою зайшли за ріг, підішли до мене в автомобіль, і я, перехрестившись, додав газу.

У Празі, в нашому консульстві, Віка написала заяву про втрату паспорта, їй видали документ на проїзд через кордон. Нічого вона там розповідати не стала: «А кого це цікавить...».

— Я до останнього не вірила у те, що вільна, поки не перетнула український кордон, — зізнається Віка. — Сиділа, зціпенівши від жаху. Опам'ятався лише в Україні. Все думала: мені допомогли і відбулася легко, але чи інші «продані» довго зможуть протриматися. Їм чекати допомоги немає від кого, живуть тепершнім днем, не сподіваючись ні на що. Згинуть вони там...

У кризовому стаціонарі Центру Вікторія пробула більше тижня. З нею безупинно працював психолог, настільки важкою була отримана психологічна травма.

Дівчина дотепер кричить уві сні від мототроїшних жахів. Юрист намагався умовити її написати заяву в правоохоронні органи, але вона затято відмовляється, пам'ятаючи погрози...

Журнал вільних думок

ПОВІЯ ПРОТИ ВОЛІ

У Празі їх зустрів чоловік родички маминої подруги — Гавел. Він відвіз їх з тіткою Ганею у невелике симпатичне пригородне містечко, де був їхній пансіонат. Оселили у маленькій підсобній кімнатці, де з меблів стояло одне ліжко, але все було чистенько.

Наступного дня прийшов Гавел і повідомив: жінка, на місце якої мали взяти Віку, передумала звільнитися. Але він пообіцяв підшукати щось інше. А поки що взяв паспорт, щоб зареєструвати в поліції. У той же день тітка Ганя виїхала «у справах», а її хрещениця залишилася сама. Ще через день знову прийшов господар — з роботою так нічого і не вийшло. Доведеться їй їхати додому, але вона повинна віддати йому борг — 1700 євро, які він дав тітці Ганні, щоб вона привезла Вікторію у Чехію. Дівчина була шокована від такої суми. Гавел запропонував ще варіант — до них приїжджають погуляти німці. Вона у барі підсідати до них і за розмовою «розкручувати» на вишивку. Із суми замовлення було обіцяно 20 відсотків, які й підуть на погашення боргу. Виходу не було.

— Увечері принесли коротку сукню і відвели в нічний клуб, який вже почав наповнюватися приїждженими, — продовжує Віка. — До них підідали «наші» дівчата. Незабаром до мене підсів німецький турист. Ми трохи побалакали, а «крутонула» його на кілька келихів шампанського. І тут він повідомляє, що вже заплатив за мене і пора йти в номер «працювати». Спочатку я розгубилася, а потім послала його. Скандал був великий. Довелося втікати у свою кімнатку.

А через хвилину туди увірвався господар. Кілька разів ударив у живіт ногами. В обличчя не бив, щоб «товар» не псувати. Потім пояснив: «Ти, пові, думала легко на коктейльчиках відрубити, а тут зобов'язана під клієнта лягати». Він ще пошпів і пішов, замкнувши двері на ключ.

Увечері наступного дня господар знову прийшов із двома амбалами. Вони розмовляли «культурно»: ще раз нагадуємо, що ти винна гроші. Якщо їх немає — відпрацьовуй. Я знову їх послала, і тут вони

скільки за мене не давали грошей, мені все одно повторювали, що я винна їм борг!

Дівчатам, а їх близько десяти, між собою розмовляли не дозволяли, але їм все-таки вдалося перекинутися кількома словами. Більшість із них «професіоналки», які видають солідну частину заробітку господареві за дах над головою і їжу. Останнім часом Гавел вирішив купувати секс-рабину, яким можна не платити і практично не годувати. Повій же він чіпати боїться, тому що ті мають кримінальний «дах».

Ідучи на батьківщину, одна з дівчат пообіцяла Вікторії зателефонувати до її мами.

— А через місяць сталося диво. Я сиділа за столом і чекала клієнта. У бар зайшли два чоловіки, які перемовляли німецькою мовою, взяли пиво і підішли до мене. Поговорили про погоду, і раптом один із них українською мовою запитав: «Ти Віка зі Львова? Ми від твоєї мами. Хочемо витягти тебе звідси». Я ледь не знепритомніла.

— Молдаванка не обдурила і зателефонувала Вікториній мамі, — розповідає директор Львівської благочинної організації «Центр соціальної адаптації» Гюг Гнат.

Видно, їй пояснили ситуацію занадто у темних фарбах, тому що родичі вирішили не звертатися поки що у правоохоронні органи, а прийти у наш консульський пункт для жінок, які потерпають від насильства. Добре, що про його існування у нас в регіоні знає багато хто. Крім того, в нашій міліції, на мій погляд, реально зв'язані руки.

Як показала практика, під час звільнення «живого товару» час надто дорогий, тому що дівчину можуть у будь-яку хвилину перепродати у Грецію, Туреччину тощо. А там вже їхні сліди загубляться назавжди. Так що діяти треба швидко. Нашим оперативникам для того, щоб вийхати на проведення операції за кордон, потрібно безліч міжвідомчих і міждержавних погоджень, дозволів, знайти гроші на поїздку і проживання...

Країна у небезпеці. Треба діяти

Жити своїм розумом. Досягнути консенсусу у суспільстві. Виробити власну модель розвитку. Змінити виборче законодавство. Проводити ввічливу, але егоїстичну міжнародну політику. Такі правила зміцнення України запропонували провідні експерти у галузі національної безпеки.

Неспроможність влади, конфронтація олігархічних еліт, тотальна корупція, штучне розколювання суспільства, відсутність євроатлантичного поступу, колапс експортно орієнтованої економіки в умовах світової кризи – ось неповний перелік того, що характеризує стан національної безпеки України.

Усі ці тези прозвучали із вуст експертів, які зібралися для обговорення аналітичного видання «Національна безпека: порядок денний для України».

Автори цього дослідження – директор Інституту національної безпеки при РНБО України Володимир Горбулін, заступник начальника департаменту СБУ Олександр Литвиненко та радник голови Служби безпеки Олександр Белов.

Україна – конкурентна олігархія

Не ховаючись за обтічні дефініції, автори визначили Україну, як «електоральну демократію або як конкурентну олігархію».

Вони констатують, що в країні вже 4 роки триває політична нестабільність через протистояння трьох основних політичних сил.

Позитивним є відсутність державної й політичної цензури.

Заявлений зовнішньополітичний курс реалізувався лише формально-біюкратично. Наразі НАТО зупинило своє розширення й Україна втратила можливість приєднатися до цього найвпливовішого воєнно-політичного альянсу.

Усі проблеми в Україні посилюються відсутністю національної єдності, низь-

кою ефективністю ухвалення державних рішень і корумпованістю усіх гілок влади.

Сучасне та майбутнє України визначається такими процесами:

– становлення нації, становлення незалежної держави;

– емансипація суспільства і держави від імперії (постколоніальний транзит);

– зміна суспільного ладу, (демократичний транзит) із тоталітарного комуністичного режиму до демократичного ринкового устрою.

Ці процеси одночасно формують й основні проблеми національної безпеки країни.

Найбільший негативний внутрішній фактор безпекової нестабільності – це незрілість українських еліт і громадянського суспільства.

Українська еліта (автори відносять до неї усіх, хто досягнув влади) накопичила свої капітали і вплив на початку 90-х років переважно у «сірій та чорній спосіб».

Для лобювання своїх інтересів українські олігархічні клани створили партії, які у зв'язку з цим не є політич-

ними партіями у повному розумінні слова.

Переважає більшість представників еліти є вихідцями із маленьких українських містечок та сіл. Третина естелішменту формально має дуже високий рівень освіти, 35% із науковими ступенями.

Українська еліта формувалася еволюційно. Дисидентів у новому естелішменті приблизно стільки ж, скільки колишніх співробітників КДБ – 0,6%. Це суттєво відрізняє українську еліту від російської.

Горбулін: Україна в хаосі, суспільство має тиснути на владу

Українська влада продемонструвала свою надзвичайну слабкість і неспроможність ефективно реагувати на виклики.

«Україна в хаосі, тому суспільство має тиснути на владу і примусити її змінити виборче законодавство, відкрити виборчі списки. Без цього проводити одночасно президентські й парламентські вибори немає сенсу», – наголосив аналітик №1 у сфері національної безпеки Володимир Горбулін.

І повторив: «Влада в Україні слабка, але не Україна. Це треба чітко розділяти!»

Принциповим завданням є організація суспільної дискусії із принципових питань і вироблення суспільного консенсусу.

Володимир Горбулін є головним редактором Стратегії національної безпеки України, ухвалені 2007 року. Ця стратегія містить у собі усі необхідні принципи стабільного поступального розвитку.

У травні РНБО має визначитися – чи реалізується ця стратегія? Володимир Горбулін вважає, що ні. «Жодного кроку не було зроблено. І у цьому вся трагедія», – каже він.

І це при тому, що життєво необхідно проводити системні реформи й зміцнювати сектор безпеки.

Влада Росії чинить негативний вплив на Україну

Україна є ключовою країною пострадянського простору і вона змушена жити в умовах турбулентного розпаду імперії.

Росія, як один із основних центрів світового впливу, не хоче втратити Україну. Адже успішна демократична Україна – це безумовний демонстративний приклад для Росії, що може потягнути «у середньостроковій перспективі втрату Білорусі», а потім і зміну влади в самій Росії».

Тож не дивно, що наприклад Сергій Караганов, голова президії Ради внутрішньої та зовнішньої оборонної політики при президенті Росії, вже говорить про те, що в Україні, як держави фактично не існує і Росія вже має думати, як убезпечити себе й реалізувати власні інтереси при розпаді України.

Українські експерти в галузі безпеки стверджують: Росія веде інформаційну війну проти України. І тому українське суспільство має бути більше інформованим.

Щодо зовнішньополітичного курсу, то аналітики вважають, що Україна має поводити себе з Росією ввічливо, але жорстко.

Росія вважає силу, а слабкість її прокує.

Ірина Штогрін, «Радіо Свобода»

ЯК ЛЮБИТИ ДИТИНУ

Чим ближче справжня професійна життя, тим більше виникає тривоги і сумнівів у школярів. Чи достатньо для успішної роботи отриманих знань? Як вибудувати гармонійні відносини в новому колективі? В наші дні ці задачі як ніколи актуальні. До кого звернутися за

допомогою, щоб надалі уникнути криз і розчарувань? На питання, що стосується профорієнтації, кореспондентіві відповіла Світлана Шишкова, психолог-консультант соціально-психологічного центру «Дім».

Кожному з нас властиві певні здібності. По тому, наскільки вони відповідають вимогам, що пред'являються до людини конкретною професією, звичайно й судять про професійну придатність. Здатності при цьому не є вродженими. Дитина з'являється на світ просто з індивідуальними задатками: певними фізіологічними особливостями будови мозку, органів почуттів і руху. Вони-то й виступають як природних передумов розвитку майбутніх талантів.

Щоб успішно вписатися у нову систему суспільних відносин, молодим людям, а це хлопці 7-х-9-х і навіть 5-х класів (така профорієнтація не є надто ранньою!), Потрібно наполегливо вбирати знання, намагатися вірно оцінювати свої можливості і здібності, співставляти їх з реальними потребами в професіях на ринку праці. Тим, хто стоїть перед вибором спеціальності важливо спробувати себе в різноманітних видах діяльності, щоб навчитися виявляти і розвивати свої здібності.

І це, доведено - людина, яка успішно робить кар'єру, завжди має до цього високу мотивацію. І на це, безперечно, впливає

стиль батьківського відношення до дитини в дитинстві. Психологи, що вивчали дітей, які не володіють високою мотивацією досягнення, з'ясували, що їх матері мали ряд схожих рис:

- Орієнтування на усереднені соціальні стандарти і норми. Такі батьки зазвичай порівнюють досягнення своїх дітей з талантами інших хлопців такого ж віку. А причини невдач дитини зазвичай пояснюються відсутністю у неї здібностей. Залежність успіху або його відсутності від прикладених ним зусиль у навчанні в розрахунок не приймається.

- Жорсткий контроль за виконанням домашніх завдань та ігнорування власних бажань дитини. Це притичне власну ініціативу дитини.

- Осуд за невдачу, байдужість при успіху. Дійсно, батьки часто налаштовують дітей уникати поганих оцінок в школі, але при цьому рідко хвалять їх за досягнення. Зате невдачі дітей викликають у них шквал докорів і невдоволення. Сформована таким чином в дитинстві мотивація привчає просто «уникати невдач». Згодом вона проноситься через все життя. До-

росла людина надалі боїться поразки і не особливо прагне до успіху, бо цьому завважає її занижена самооцінка, колись сформована батьками.

При більш ретельному розгляді особистісних особливостей таких батьків з'ясується, що вони дотримуються переважно авторитарних методів виховання. А неуспіх їхніх дітей є гарним приводом для проєкції

на них власного внутрішнього напруження і роздратування.

Рекомендації батькам, які хочуть, щоб їхні діти домоглися успіху в житті:

- Любіть свою дитину безумовною любов'ю - незалежно від того, які оцінки вона приносить зі школи.

- Намагайтеся хвалити малюка за найменші успіхи.

- Давайте зрозуміти малечі, що нестача здібностей у багатьох випадках може бути компенсована додатковою старанністю та працьовитістю.

Люблячі батьки - це люди, які намагаються зрозуміти та підтримати свою дитину. Вони повинні намагатися навчити своє чадо бути самодостатнім, дати йому право вибору і показати шляху до становлення конкурентоспроможної особистості. Адже вибір професії - це не тільки то справа, якою будуть займатися діти, це спрямованість особистості на прояв своїх талантів, здібностей, позитивне сприйняття життя, гармонія з зовнішнім і внутрішнім світом самої людини.

Зараз основним прийомом в профорієнтації є не вибір професії, а напрям, за яким особис-

тість в будь-якому віці буде навчатися і розвиватися. Життєвий успіх будь-якої людини - і дорослого, і дитини - складається з трьох складових (види інтелекту):

IQ - коефіцієнт розумові, розумового розвитку;

EQ - коефіцієнт емоційного інтелекту (навичку розуміння своїх почуттів та емоцій);

BQ - коефіцієнт тілесно-фізичного інтелекту.

Наскільки батьки (можливо, разом з психологом) допоможуть сформувати і розвинути своїм дітям тривірневий інтелект, настільки дитина буде гармонічною.

«Сім'я і дім»

СБУ розсекретила документи про міжнародну діяльність ОУН-УПА

Служба безпеки України розсекретила документи, що свідчать про міжнародну діяльність Організації українських націоналістів та Української повстанської армії в 1940-1950 роках. Про це йдеться в повідомленні прес-служби СБУ.

У середу в СБУ відбулися громадські історичні слухання про міжнародну діяльність ОУН і УПА.

"Масштаби діяльності ОУН і УПА навмисне зменшувалися в радянські часи. Тим часом український визвольний рух 1940-50-х років став незалежним суб'єктом міжнародної політики, з його представниками уклали договори про співпрацю діячі повстанських формацій", - зазначив під час слухань директор гадузевго держархіву СБУ Володимир Вятрович.

За його словами, УПА активно впливала на ситуацію в Центрально-Східній Європі у післявоєнний період.

Науковий співробітник архіву СБУ Олександр Пагіра повідомив, що ОУН і УПА контактувала з військовими та державними діячами Угорщини та Румунії в 1943-1945 роках.

"Проведення мирних переговорів між українським визвольним рухом та урядами Угорщини та Румунії засвідчило наявність феномена міжнародних відносин - повстанської дипломатії", - зазначив Пагіра.

Як повідомив науковий співробітник архіву Володимир Ковальчук, ОУН і УПА також співпрацювали з польськими партизанами.

Документи свідчать, що в 1946 році УПА і польські партизани провели спільну атаку на Грубець (Польща).

Під час слухань керівник наукового відділу архіву СБУ Олександр Ішук зазначив, що в 1945-1949 роках УПА і ОУН активно контактувала з антикомуністичними рухами Центральної та Східної Європи.

У цих роках відбулися військово-пропагандистські рейди відділень УПА на територію Польщі, Чехословаччини, Румунії.

Ішук продемонстрував унікальні документи з архіву СБУ: повстанські листівки, які розповсюджувалися за кордоном і друкувалися польською, чеською, словацькою, угорською, румунською мовами, а також звіти про рейди ОУН і УПА.

Як повідомлялося, СБУ оприлюднить нові документи про так звані оперативно-бойові групи і легендовані проводи ОУН, які були створені НКВС-КДБ СРСР для дискредитації українського національно-визвольного руху й здійснення насильства над мирним населенням.

Ліза

6 квітня стало відомо, що адміністрація ДонНУ звернулася до Ворошилівської районної прокуратури для того, щоб остання провела графологічну експертизу справжності підписів студентів, які розписалися за Василя Стуса. Прокуратура, в свою чергу, доручила МВС провести заходи щодо встановлення того, чи підписи є справжніми. Тепер представники МВС шукають студентів, які ставили власний підпис під зверненням за Василя Стуса і з'ясувають в індивідуальному порядку, чи вони дійсно ставили підписи.

Міносвіти занепокоєне переслідуванням студентів через Стуса

На це відреагувало Міністерство освіти і науки України наступним чином.

"Міністерство освіти і науки занепокоєне інформацією, що з'явилася в медіа, про спроби тиску на студентів Донецького національного університету, які висловилися на підтримку надання цьому ВНЗ імені Василя Стуса.

Міністерство освіти і науки вважає неприпустимим тиск на студентів та наголошує на необхідності дотримання їх демократичних прав і свобод.

МОН закликає спільноту університету до демократичного діалогу в рамках встановлених академічному середовищі етичних норм".

Довідка: Василь Стус закінчив Донецький національний університет у 1959 році. Цього року виповнюється 50 років з того часу, як він покинув стіни ВНЗ. До цього і приурочена Громадська ініціатива колишніх та дійсних студентів ДонНУ з надання університетові імені Василя Стуса. Розпочалася вона збором підписів в підтримку серед студентів університету. Ініціатива проходить за підтримки Громадської ініціативи Донеччини з відновлення історичної пам'яті, Православного братства святого Петра Калнишевського, Донецької обласної молодіжної громадської організації "Поштовх" та Порталу неополітичних новин NGO.DONET-SK.UA.

В Україну прийшла французька весна

У 2009 році в Україні вшосте пройде творчий фестиваль "Французька весна". У програмі - виступи під відкритим небом, представлення повітряних акробатів, концерти, виставки живопису і фотографії, кінофестивалі, зустрічі з письменниками.

Відкрився фестиваль феєричним вуличним шоу "Диавола в воді". У київському Гідропарку актори французького колективу "Potopie" у фантастичному вбранні, у супроводі дивовижних машин і фейерверків представили чарівливий мир світ фантазії, блискучий і мінливий у своєму ефемерному існуванні.

Сценічному мистецтву серед запланованих у цьому році заходів відведено головну роль. Так, глядачі Дніпропетровська і Луганська зможуть поспіяти над витівками міма Ніколя Гуссефа, який примусить їх задуматися над сном - явищем, яке займає важливе місце у житті людини, але яким часто нехтують.

На офіційному закритті Міжнародного фестивалю джазу у Харкові "Za jazz Fest" відбудеться унікальний джазовий концерт відомого лілльського колективу "Тріо Жеремі Терной".

Французький кінематограф буде представлений допрем'єрними показами і ночами короткометражного кіно. Крім того, кіноманам у різних містах України буде запропонована ретроспектива, присвячена творчості Жака Демі - людини із численними талантами.

Важливе місце у програмі шостого сезону "Французької весни" відведене фотомистецтву. Фотографії Анні Ассюлін познайомлять відвідувачів вис-

тавки з таємними моментами життя відомих письменників, в роботах Дороти-Шуз підкреслена індивідуальна неповторність кожної людини, фотограф Стефан Жізар представить дресс-коди молодих парижан, а Жеральд Ассюлін досліджує порти від Ліссабона до Одеси.

Також Україну відвідають двоє французьких письменників, які представляють свої твори і дослідження. Жюель Верне розкаже про свою поетичну творчість і завдання, які виникають перед ним на початку XXI століття. Мартін Ле Коз - автор романів "Селеста", "Нерг і Медуза", "Пурпурна королева" - розкаже про те, що об'єднує живопис і літературу, про своє захоплення Історією як романтичною матерією, а також про головні теми своїх робіт - ризисм і смерть.

Заходи в рамках творчого фестивалю пройдуть по всій Україні - у Києві, Дніпропетровську, Донецьку, Львові, Одесі, Харкові, Луганську, Рівному, Севастополі, Сімферополі, Запоріжжі.

Ліза

У Києві мають намір знести чергову порцію радянських пам'ятників

Київська влада збирається зносити чергову партію монументів радянського часу.

Із державного реєстру пам'яток вже вилучено Крупську, Чубаря, Петровського, Дзержинського, Калініна, пам'ятник чекістам та Мануїльському. Як заявив начальник охорони культурної спадщини Руслан Кухаренко, на методичній раді Інституту історії НАНУ прийняли рішення, що ці монументи підлягають знесенню.

Кухаренко: Незабаром на їхньому місці поставлять нові пам'ятники, які вже давно чекають своєї черги на увічнення. Це вирішуватиме спеціальна комісія і по кожному новому пам'ятнику буде новий конкурс

Знесення монументів виконується в рамках указу Президента Віктора Ющенка про демонтаж пам'ятників людям, пов'язаним з організацією репресій і Голодомору, повідомляє видання.

"Незабаром на їхньому місці поставлять нові пам'ятники, які вже давно чекають своєї черги на увічнення. Це вирішуватиме спеціальна комісія і по кожному новому пам'ятнику

буде новий конкурс", - сказав Кухаренко.

Історик-кієвознавець Михайло Кальницький розповів, що радянські пам'ятники не мають цінності. "Історично-художня цінність пам'яток того періоду досить скромна. Виняток - пам'ятники Леніну і Щорсу, якими займалися відомі скульптори. Що стосується інших - 99 із 100 киян не знають, де вони знаходяться", - розповів Кальницький.

Нагадаємо, Київміськкадміністрація в листопаді минулого року доручила демонтувати погруддя генсекові ВКП (б) України Станіславу Косіору, який розташований у сквері на вулиці Артема в Шевченківському районі Києва. За планом міської влади в цьому році демонтують ще близько десятка монументів.

Як повідомлялося 31 березня, Комісія з питань найменування та пам'ятних знаків КМДА прийняла рішення повернути історичні назви семи київським вулицям.

Ліза

ВІЛЛА "БІЛОГІР'Я"

м.Яремча, вул. Л.Українки

тел. 8067 996 01 39; 593 24 35

- апартаменти, напівлюкси;
- басейн з підігрівом на подвір'ї;
- кафе-кухня;
- сауна на дровах з виходом на р.Прут;

риболовля (гірська форель);
екскурсія в гори, рафтинг

Графік праці і відпочинку: за травень і червень в Україні назбирається 23 вихідні дні

У травні і червні 2009 року українці, що працюють за графіком п'ятиденного робочого тижня, будуть відпочивати відповідно 13 і 10 днів, включаючи суботи і неділі. Таким чином, загалом кількість вихідних за два місяці становитиме 23 дні. Такий висновок можна зробити з положень Кодексу законів про працю України, який встановлює, що у разі, якщо святковий або неробочий день збігається з вихідним, вихідний день переноситься на наступний після святкового або неробочого.

Оскільки 2 і 9 травня встановлені в Україні як святкові дні, наступні за ними робочі дні, 4 і 11 травня, згідно зі ст. 73 КЗП, автоматично стають вихідними. Та ж ситуація - з червнем. Оскільки 7 і 28 червня встановлені в Україні як вихідні дні, то наступні за ними 8 і 29 червня також стають вихідними.

У травні Україна відзначає два свята: 1 і 2 травня встановлені як Дні міжнародної солідарності трудящих, а 9 травня - як День перемоги у Великій Вітчизняній війні. Водночас, 7 червня православний світ відзначає одне із найбільших свят церковного календаря - Трійцю (День Святої Трійці, П'ятидесятницю), а 28 червня - державне свято - День Конституції.

Нагадаємо, День міжнародної солідарності трудящих, що "прижився" з радянських часів, ще називають Днем праці, а в народі - першотравневими святами, Першотравнем. У наш час свято відзначається у десятках країн. У деяких з них він часто використовується для проведення політичних мітингів і демонстрацій. В Україні і Росії організаторами таких заходів виступають, як правило, представники комуністичних і соціалістичних партій, профспілки.

9 травня в нашій країні і державах СНД святкується День Перемоги у Великій Вітчизняній війні (1941-1945 рр.). Святковим і неробочим днем ця дата є в Україні, Росії, Білорусі та інших країнах колишнього Радянського Союзу.

Трійця (День Святої Трійці, П'ятидесятниця) святкується через сім тижнів (на 50-й день) після Великодня. У цей день згадується і прославляється сходження на апостолів Святого Духу. Назву свято отримало тому, що ця подія здійснилася у старозавітне свято П'ятидесятниця, яке відзначалося після іудейського Великодня у 50-й день. Трійця - богословський термін, що відображає християнське вчення про троїстість Бога (Бог Батько, Бог Син і Бог Дух Святий).

День Конституції бере свій початок з 28 червня 1996 року - дня прийняття Верховною Радою України першого Основного Закону країни. Крім самого прийняття Конституції, історичним також є і той факт, що над проектом народні депутати в сесійній залі працювали всю ніч з 27 на 28 червня.

3 питань розміщення реклами у газеті "Наголос" телефонуйте 8067 381 72 01, 593 24 38

ДРУГИЙ ШЛЮБ: ЯК НЕ НАСТУПИТИ НА ТІ Ж ГРАБЛІ?

У сім'ї друзів - трагедія. Через п'ятнадцять років їхній успішний (як нам здавалося) шлюб розпався. Під впливом емоцій Галина зізналася, що Андрій ніколи не був вірним сім'янином, але вона намагалася цього не помічати. Гроші заробляв чималі, малечу обожнював, тому й зважилася народити третю дитину. Він періодично міняв коханок, але цього разу вирішив розлучитися й одружитися з іншою. Сказав, що покохав її, що лишає хату і машину, допомагатиме грошима. Після того як Андрій забрав речі й переїхав до «тітки Тані», п'ятирічна донька пригнічує матір запитаннями: «Тато пішов тому, що не любить мене?», «А не можна, щоб ми жили всі разом?», «Я маю любити тітку Таню так само, як тебе?», «А якби в мене була інша мама, тато не пішов би?», «А якщо ти помреш, то тітка Таня буде мою мамою?» Галина зізналася, що сидить на антидепресантах, бо не знає, як їй далі жити. «Усе, дівчата, життя скінчилося, - рюмсала подруга. - Кому я потрібна з трьома причепами?»

кілька запитань: яка причина розриву? Які риси партнера шкодили порозумінню? Чи приваблюють вас чоловіки (жінки) такого типу? Якщо так, то чому? Чи можеш ти бути щасливою (щасливим) з такою людиною?

Руйнівники шлюбу (першого, другого, третього... і т. д.)

Ворог № 1 - нудьга. До узаконення стосунків люди живуть, як правило, бурхливим, насиченим життям, у якому емоції вирують, а розвагам немає краю. І одружившись, бачать сімейне майбутнє безхмарним та сповненим позитиву. Але, на жаль, так буває тільки у казках. А в реальному житті - проблеми на роботі, стомлюваність, неслухняні діти, сірі будні та нудні вечори.

Ворог № 2 - зрада. Звісно, на цей крок хтось із подружжя йде з певних причин: щоб помститися, щоб довести свою популярність... І мається на увазі не конче фізична зрада. Це можуть бу-

ти посиденьки за пивом або кава, риболовля, полювання...

Ворог № 3 - егоїзм. Через це розпадається 37 відсотків українських пар. Партнери не хочуть (або ж не вміють) знаходити компроміс. Кожен вважає, що саме партнер, а не він має зробити крок до примирення.

Ворог № 4 - побутові проблеми. Подружнє життя - це ще й прання, прибирання, готування... Однак у цій сфері поділ обов'язків часто не збігається зі сподіваннями партнерів.

ПО СЕКРЕТУ

Передбачити, чи буде шлюб успішним, практично годі. Але американський психолог Джон Готтман усе ж має рецепт. Він радить людям з оточення наречених поспостерігати, як партнери обговорюють спірні питання щодо сексу, грошей, виховання дітей або відпочинку. Якщо вони водночас жартують, кокетують, усміхаються і цілються - шлюб житиме. Якщо є докори, сарказм, закочування очей угору - на жаль, шлюб приречений.

ДИО РЕЧІ

В Італії розлучатися заборонено. Тільки смерть одного з подружжя або зрада є підставою для розірвання шлюбу. Але така зрада для італійців - надто дорога втіха, що має серйозні наслідки.

У Німеччині розлучення забирає дуже багато часу і грошей, за які можна й масток придбати. А от в Україні стане занести заяву до РАЦСу або суду, заплатити символічну суму - і ви вже не чоловік та дружина.

Всеукраїнська газета
"Наголос"

Засновник -
Громадська організація
"Поділля"

www.podillia.com.ua

Адреса редакції:
вул.Заболотного, 150 а
оф. 101, 03680.

тел. (044) 593-24-38,
факс (044) 593-24-36

e-mail: nagolos@i.ua
go_podillia@i.ua

Шеф-редактор
Тетяна Артемчук

Редакційна рада
Голова -
Лукацук Олег Григорович

Заступник - Різник Вікторія Вікторівна

Члени ради:

Ткачук Анатолій Федорович,
Гринкевич Василь Федорович,
Михайлов Анатолій Іванович,
Корогода Вадим Васильович

Газета виходить
двічі у місяць
Наклад 10000
Газету видруковано
у "Інтерконтиненталь-Україна"

Свідоцтво
про державну реєстрацію:
Серія КВ №13924-2897 Р
від 23.04.2008 р.